

Kristigs Wehstnesis.

Populari linisks garigs laikraksts.

Iznahā katra mehnescha pirmā trešchdeenā un mašā peesuhstot ar wišeem peestumeem — 2 krahjumi „Ewangelijuma Dseesmu“, 24 peestikumi behrneem („Labā Wehstis“) un 6 lofsnes „Jaunā Derība ar pašaidrojumneem“ — pa gadu 1 rubli.

Redakzijas un ekpedizijas adrese: П. Аауберу, Митавы, Кошман 5, Курл. губ. (P. Kaubert, Mitau, Pferde Str. Nr. 5, Courland, Russia.)

№ 10.

Oktobri 1908.

Iznahā 3. gadu.

Nā es issinu Deewa prahtu?

Mahžitajs S. B. Meiers fajija kahdā šapulžē, Londonā, kur tam waizaja, tā warot issinat Deewa prahtu, tā: „Šcho jautajumu es špehju galigi atbildet, kad reiš tumšā nakti eebrauzu Holihedas ostā. Jautaju kapteinam, tā wiņšch dara, lai tumšā atraštu ostas šchauru eeeju. Wiņšch man atteiza: „Waj redsat winas trihs ugunis? Kad tās weenā linijā, tad pareisi brauzu ostā“. Tā ari ir ar Deewa prahtu. Ja Deewa Wahrds, gara dšineklis muhfu firdis un ahrejee apstahkti žits ar žitu šaklan, tad waru meerigs buht, tā daru pehž Deewa prahta“.

Nā Wells mums gahdaja klauštajus.

Kahdā wafarā no maneem palihgeem, kuri man, eelu šapulžes turot, parasti palihdseja, bij tilai weens weenigs atnahžis un šchis pats newareja daudž labaki dseedat ne tā es. Nu katrs šin, tā eelu šapulžes turot, žaur dseedachanu jamanto klauštaji. Tadeht greešos pee šawa palihga un prašiju tam: „Dschordsch, waj mehs mehginafim abi noturet eelu šapulži?“

„Ja“, wiņšch atteiza, „domaju, mehs drihštam mehginat“. Un tad mehs aigahjam uš eelu stuhra, kur mehs mehdsam noturet šapulžes, un šahkam tur šawu darbu. Bet israhdijs, tā muhfu dseedachana neweenu newaldsinaja, jo wiši gahja mums garam. Tad nahža šchurp kahds dšehrajs, kas azim redsot, gribeja muhs ijsolot. Wiņšch eefahla dseedat, bklauštitees un deet un taišija wišwišadas muklibas. Drihs ween šalahijas leelats šauschu pulks, kas winu un muhs apluhfoja. Kad pulks bij kreetni leels, es šatureju dšehraju un fajiju šawam beedram: „Nu, Dschordsch, leezinajat nu laudim par šawu Rungu“. Wiņšch tuhlin eefahla un stahstija, to Deews pee wina darijis un tureja ari ihfu runu, kuras preekschmets bij wiņšch dšehrajs. Kad wiņšch bij pabeidšis, tad wiņšch tureja peedšehrufcho žet un es runaju. Mans runas preekschmets bij atkal wiņšch dšehrajs.

Deews šwehtija loti muhfu leezibu. Mums bij tā weena no muhfu wišlabakam šapulžem, kahdas mums jebkad bijuščas uš eelas. Mums nebij išdeweess, šadabut laudis kopā, bet dšehrajs to bij išdarijis. un tad Deews mums dewa šawu wehsti uš luhpam.

D. Lorejs.

Wina pehdās — „No gan Jēsus daritu?“

(Turpinajums.)

„Deenas Lapas“ šestdeenas išdewumā bij pilnigs apraksts par wehleschanas šapulži un Edwards Normans eewadraftā bij išteizees til atklahsti un ar kahdu pahrliezi-nahchanu, kuru Rehmondas kristigeem gribot negribot bij jazeeni, iapehž tā ta nenoleedsami bij pateesa un nesawtiga. Dala no šchi eewadrafta šaistas kopā ar muhfu stahstu:

War droschi teikt, tā wehl nekad Rehmondā naw bliuse kahda wehleschanas šapulže tā watareja. Tā bij wišu pirms leels pahrlie-gums teem pilsehtas politizeem, kas bij parabuschi wadit pilsehtas darischanas, it tā tās buhtu winu pašču un it tā katrs žits buhtu ween-lahrschi winu darba rihs, waj nulle. Watarejais leelistais pahrlie-gums preeksch lihdschinejeem pilsehtas wadoneem žehlas no tam, tā šchorei pilsehtas wehleschanas peedalijs leels pulks kahdu Reh-mondas pilsonu, kas lihdschim par pilsehtas darischanam nebi lituschees ne finis, un kas ar leelu eespaibu mineja par nahlofcheem pilsehtas eerehdneem wišas nosares tilai wišlabakos wihrus.

Tā bij warena mahžiba par kreetna pilsona peenahstumeem, Šinkolnas koleščas preekschneeks Marschs, kas lihdschim nekad ne-bij peedalijs wehleschanas un kuru dšahs labs no lihdschine-jeem pilsehtas wihreem pat ne redsejis nebi, tureja weenu no wiš-labakam runam, kahdas jebkad Rehmondā bij tiluščas turetas. Bi gribot negribot jasmejas, redsot to wihru sejas, kuri ilguš gabus bij rihtojuschees pehž firds patikas, tad preekschneeks Marschs peežeh-pās runat. Dšahs labs no wineem waizaja: „Kas tas kahds?“ Bet pahrliegums un apjukums tapa arween leelats, šapulžet turpinajotees un nomanot, tā wezu weze pilsehtas wadoni teet štrihleti no weh-lamo staita. Wehleschanu šapulže bij Indriks Matšwels, Pirmas Draudžes mahžitajs, Miltons Braits, Aleksandrs Bauers, Šinkolna koleščas profesori Brauns, Wilards, Parks, mahžitajs Dschons Wests, Dr. Dschordšs Mehns, Šwehtjekineetu Dastizas mahžitajs D. Wards, Trihsweentibas Dastizas mahžitajs, un kahds dugis žitu labi pašhstamu weikalneetu, ahstu, amatneetu, skolotaju u. t. t. wiši pa leelatai dalat kahdas draudžes ložekli. Nebij ilgi, tad katrs bij pahrliezinats, tā wini wiši bij nahluschi ar teescho noluhstu, išwehlet

par pilsehtas eerebneem pehz eespehtas wislabatos wihrus. Daudsus no wineem redseja tilat pirmo reisi wehlechanu sapulze. Wini bij pilnigi nepashtami politizeem. Bet nenoleadsami wini bij mahzi-juschees no politizeem, ta jaritlojas, ja wini zaur labi nolahrtoteem un weenoteem politizeem spehja preetsch latras pilsehtas pahriwaldes weetas faulst ihto wihru.

Tillihbs lishschinejee pilsehtas eerebni un winu peekriteji manija, ta wehlechanas dabu wirteem, ta notaizeji tee wairs nehuhtee fahguschu sagahja kopa un fastahbija jaunu wehlamo farastu. „Deenas Papa“ nu wehrsch wisu kreetnu pilsonu usmanibu us to, ta schaja jauna wehlamo farastu ir mineti tilat begwihna aistahwi un zaur to nu ir staidri nosprausta robetscha stary samaitato, paschmihligo pilsehtas walbt, kas munis bij wifus schos gadus, un weenu taisnu, godigu, spehtigu un leetprateju pilsehtas waldbibu, kahdu katram leetnam pilsonu ir jawehlas. Rehuhs gan Rehmondas eedshwotajeem wajadfigs aishadit, ta no schim wehlechanam atkarajas weetejo wehlechanu teesibu jautajums. Ta ta swarigala leeta. Mufsu pilsehtas darichanas prafa ischirichanos. Iseja mufsu preetscha ir nepehrprotama. Munis ir jaiswehla, waj nu smatt jo projam sem begwihna, nekreetnibu un netaunigas nespehtibas waldbibas, waj ari, ta preetschneeks Marschs sagija sawa wehrtaja runa, fazeltees ta kreetneem pilsehtam un eesahli jaunu fahrtibu, tihrot mufsu pilsehtu no wishtitaka eenadneeke wispahrtibai par labu, un darot wifu, kas mufsu spehta pee wehlechanam, lai schistitu pilsonu dsihwi?

„Deenas Papa“ eestahjas pilnigi un bes eerebeschojuma preetsch launas fahstas. So projam mehs darisim wifu, to spehtu, lai padishtu dsertuwes un isnihzinatu winu politisko waru. Mehs aistahwehm to wihru iswehlechanu, furi tiks no leelats dalas pilsonu iswehli, ta to jau darisim pirma wehlechanu un mehs usajzinam wifus fahstas, draudschu logetus, taisnibas mihletajus, tikuma zeehtajus, laudis, kas nam padewuschees dsichanai, tam dahrga gime ne un tehwi, nostahtees preetschneeka Marscha un to pilsonu puse, furi eesahfuschu zihnitees pehz til ilgi wajadfigeem pahrlabojuumeem mufsu pilsehta.

Preetschneeks Marschs lasija scho eewabrastu un patizdas Deenam par Edwardu Normanu. Noti labi winsch stahja, ta zitas awises wifas Rehmonda aistahweja pretejus usstatus. Winsch staidri apstajas, ta ir pallaban eesahfuschu eewehrojams, nopeetns zihnisch. Nebij nefahds noslehpums, ta „Deenas Papa“ bij pasaudejusi milfigas summas, lamehr winu leetoja par mehrawflu teizeenu „Ro gan Jesus daritu?“ Jautajeens tagad bij: Waj Rehmondas fristige pabalstis winu? Waj wini daris eespehtjamu Normanu, idot ideenas fristigu awisi? Seb waj winu wehlechanas dsirdet ta dehmetas „jaunatas siuas“ par noseegumeem, dsihwes newehlamam, reebigam nesastanam, parastam politisku partiju zihnam un negriba aistahwet til eewehrojumu pahrlabojuumu awischneeziba nepamudinats tos, awisi wairs nelant un leegtees dot tai sawu naudas pabalstu? Tas pateefiba bij tas jautajeens, furu Edwards Normanis pahrdomaja, rakstot sesideenas eewad-rastu. Winsch sinaja toti labt, ta tee usstah, to winsch bij illeizis eewadrastu, amestis winam leelus saudejumus, atteezotees us daudjeem Rehmondas weitalneeteem. Bet wehl winu spalwai pa papiru slihdot, winsch ari pahrdomaja kahdu zitu jautajeenu: „Ro gan Jesus daritu.“ Gahs jautajeens bij lagab tapis dala no wifas winu dsihwes. Winsch bij wehrtats ne ta zits wifs.

Pirmo reisi sawa wehsture Rehmonda dabuja redset, ta arodneeki, skolotaji, augstskolu skolotaji, ahrti un mahzitati peedatijas darbigi politiska dsihwe un noteikti un stingri usstahjas pret to launumu, kas tik ilgi bij wadijis wispahrigo pilsehtas waldbibu. Gribot negribot par to bij jabrihnas. Preetschneeks Marschs driht ween nosfahrtu, tiht palenigi, ta winsch wehl nefad nebij sinajis, to pilsoniga taisniba spehji isdarit. Sahot ar wina peektdeenas wafara darbu winsch un wina audsetni dabuja pawisam zitus usstatus par mahzita wihra atteezibam us politiku. Nu winsch un tee, kas bij sem wina eespaida, atfina, ta isglihtibai peenahkas usnemtees sawu dahu zeeschannu. Usupurechanas bij tapusi nepeezeeschama attihstiba.

Tschetrstuhri schini nedela garigas dsihwes pluhdi auga arween leelaki un nebij nemas nosfahrtams, kad tee masinasees. Ruele un Wirschhiniija gahja turpu katru wafaru. Ahtri Wirschhiniija bij noswehruses, to darit ar leelu dahu sawas naudas. Wina bij par to pahrrunajusi ar Raeli un abas sapratuschas, ta Jesus, ja Wina leeto-schana buhtu daudf naudas, buhtu ar dahu no tas darijis to, to Wirschhiniija domaja darit. Saprotams, tee weidi, ta Jesus rikotos, buhtu toti daschadi; tee atkaratos no apstahkeem un teem zilwekeem, tam tiktu palihdjets — to wina staidri nojauta. Nemas newareja buht, ta fristigam zilwekam sawa nauda buhtu jaisleeto tilat ta un ne zitadi. Dikums, pehz fura buhtu jafahrtu naudas isleetoschana, buhtu tas, dot, fur der, neskatotees us sawu labumu.

Wini nespehja beigt brihnitees un runat ween par Swehta Gara spehta godibu. Wina nedela katru wafaru notika brihnunne ne masati ta staigaschana pa juhras wirsu, waj lauschu pulku pahrdinaschana ar mas maisem un siwim. Waj war wehl buht kahds leelaks brihnuns ne ta atjan-nojees, atdsimis zilweka behrns? Redset rupjus, swehriskus, begwihna apstahfuschus laudis pahrwehrtahamees par Deema luhdsejem un dedfigeem Jesus mihletajeem, Ruele un Wirschhiniija katreij isjuta tas paschas juhtas, kahdas wareja buht teem laudin, kas redseja Sahzaru isnahkam no kapa.

Rolins Rehdschs nahza us katru sapulzi. Nebij ne masato schaubu par pahrmannu, kas pee wina bij notifusi. Brihnischs meers aspulgojas wina seja. Dikas, it ta winsch pastahwigi domatu. Droschi ween winsch nebij tas zilweks, kas bijis agrat. Wairat winsch farunajas ar Grehju ne ta ar kahdu zitu. Ruelei winsch neiswairijas, bet lifas, ta winsch baiditos no katras parahdibas, kas waretu pamodinot domas, it ta winsch gribetu atjaunot wezo paschschanos ar winu. Ruelei pat bij gruhiti, isteikt winam sawu preetu par jauno dsihwi, to winsch bij us-fahzis. Winsch nebij aismirsis winu atteezibas. Tilat winsch wehl nespehja nodarbotees ar zitam domam ne ta par sawu atdsimichannu.

Nedelas beigas Tschetrstuhri zihnijas diwas spehzigas pretejas waras. Swehtais Gars nostahjas ar wifu sawu pahrdabigo spehtu pret dsertuwu wellu, kas tik ilgi bij tu-

rejis sawus noschelojamos wehrgus sawos nagos. Ja Rehmondas křistigee tiki weenu pašu reisi nopeetni buhtu pahrdomajuschi, kahda nofihme ir winu zihninam pret pašahwošcho iswirtušchos pilsehtas waldibu preefch teem laudim, kas modinati us jaunu, labaku dšihwi, tad nekahda finā wehleschanam nebuhtu eespehjamis isbeigtees wezaja kahrtiba, pehz kuras pilsehta isdewa atkaijas, turgotees ar reibinoscheem dšehreeneem. Bet tagad isnahkums wehl bij janogaida. Zif schausmiga un bihtama bij daudsu atgreesto deeniščka satifime un wiša apkahrtne, kur teem bij jadara deeniščkaiš darbs, to arween wairat un wairat atfina Wirdschinija un Rale un ar katur wafaru, kad winas gahja us sawam ehrtajam, gresnajam mahjam, winam firds tapa arween nospeestaka.

„Daudsi no scheem nabaga radijumeem atkritis atpakał sawa wezaja grehta dšihwē“, bij reis sazijs Grehtis behdigi un asaram azis. „Satifime un apkahrtne, kur dšihwo, atstahj uł zilweka dabu leelu eespaidu. Naw eespehjamis ar prahtu eedomatees, ka schee laudis arween spehs pretotees, redsedami un osdami welliščko dšehreenu ap sewi. At Deems! Zif ilgi gan křistigee turpinas pabalstit zaur sawu klusechanu un balsochanu weenu no wehrdsibas wišbreesmigakeem weideem, kahdi tagad pašihstami Amerikā!“

Sautajot scho jautajumu winšč tomehr daudis nezereja us tuhđaligu atbildi. Gan bij pašpihdejis kahds zeribas starinšč peektdeenas wehleschanu sapulze, bet kahds buhs isnahkums, to winšč wehl neeedroschinajas noteikt. Degwihna aistahwi bij labi nofahrtojuschees un neschehlīgi aistaitinati zaur notikumeem pehdeja nedola telit un pilsehta. Waj křistigee usstahsees ka weens wihrs pret dšertuwem? Zeb waj tifi wini nedališees, baididamees no saudejumeem welikalistka finā, waj ari tapehz ka nebił radušči kopigi darbotees, ka to arween darija degwihna draugi. Tas bij janogaida. Lihds schim wehl arween dšertuwes eeslehdša Tšhetrstuhri it ka nahwiga tšuhstka, tšnahstama un lozidamas un dšenoli tšahuidama, katra azumirski gatawa eezirft sawus sobus kahda neapfargata weeta un tur eelaist sawu gisti.

Sestdeenas pehzpu deenā, kad Wirdschinija pašulait isnahza no sawas mahjas, lai apmekletu Rale un pahrunatu sawus jaunos plahnus, peebrauza gresnā aissuhgā trihs Wirdschinijas agrakas draudsenes. Wirdschinija isgahja us eelas un šarunajas ar tam. Winas nebił brautuščas Wirdschiniju apmeklet, bet tiki peebrautuščas, lai Wirdschinija tam brauktu lihds, pabraukatees pa Rehmondas gresnajam, bagato kauschu eelam. Parā bij tšobeen konzerts. Dais bij wišinoschi jauts, ta ka nemas nebił eespehjamis, palikt mahjas.

„Kur tu biji wišu scho laiku, Wirdschini?“ prašja weena no jaunawam, ussidama tai jolodamees ar sawu šarkano sihda šaules fargu us kameeti. „Mums stahstija, ka tu esot peedalijuses turgus israhšču laudim. Pastahsti mums tatschu to par to.

Wirdschinija nosarta, bet pehz brihtina wilzinaschanas wina neslehti pašahstija dāšču no saweem peedšihwojumeem Tšhetrstuhri. Atstahstis sahka pateeti waldsinat jaunawas.

„Waj finat to, stules, labat pawadifim scho pehzpusdeenu ar Wirdschiniju, winaus laudis labodami, ne ka braukfim us konzertu. Neemu nelad Tšhetrstuhri biju. Esmu dširdejusi, ka tas neglihts, tšahumigs, bet redsešanas wehrtis apgabals. Wirdschinija muhs wadis un tas buhs pateeti — „usjaurinoschi“ — wina bij gribejusi šazit, bet Wirdschinijas nopeetnais šateens tai atureja scho wahrdu un ta isleiza — „waldsinoschi“.

Wirdschinija bij širzinata. Pirmā azumirski ta domaja ne par to neet tšahdos apstahlos us Tšhetrstuhri. Abas pahrejas jaunawas ratos litas domaja ta pat ka runataja. Winas duhschigi peebalšoja un luhša Wirdschiniju wadit tas us Tšhetrstuhri. — Peepeschi Wirdschinijai eesahwas zilas domas galwa. Jaunawu siatahrija bij labis atgadijeens, eepasihstinat winas ar Rehmondas grehtu un posta dšihwi, to tas jau nelad nebił redsejusčas. Kapehz gan lai wina tam to nerahditu, kad eemešs, kapehz winas wehlejas redset Tšhetrstuhri, bij weenigi tas, lai ta ne ka pawaditu pehzpusdeenu.

„Labi, braukfim“, Wirdschinija sazija. „Zums ja-klausa manam pawehlem un jabrauz tur, kur juhs wišwairat dabujat redset“. To sazijs wina eelahpa ratos un noschdas blatus tai jaunawat, tura pirmā bij eedomajuses braukt us Tšhetrstuhri.

„Waj nebuhtu prahtigati, panemt lihds kahdu polizistu?“ eebilda weena no jaunawam ar tairitu šmaibu.

„Saku jums, tur leja naw droschi, nudeen!“

„Naw to bihtees“, atteiza ihfi Wirdschinija.

„Waj tas teesa, ka Rolins atgreesees?“ jautaja pirmā runataja, siatahrigi raudsidamas Wirdschinija. Wirdschinija nomanija, ka wišu zeku winas draudsenes winu zeeschi apluhšoja, it ka tai peemistu kautkas šewiščs.

„Teesa gan, winšč pateeti ir atgreesees. Pate redseju, nedetu atpakał, ka winšč sahka peedalitees“, atbildēja Wirdschinija, nespehdama ihfi aptertees, ka lai atstahstiti wišu to notikumu.

„Esmu dširdejusi, ka winšč beedribas ejot apkahrt, šarunajotees ar saweem wezeem draugeem, mehginadams teem šludinat. Waj naw šmeelligi?“ runaja jaunawa, ta ar to šarkano sihda šaulesfargu.

Wirdschinija neatbildeja un pahrejas jaunawas tapa drusku nopeetnais, kad gresnais aissuhgs eegreelas eelā, kas ašweda us Tšhetrstuhri. To turaki winas peebrauza Tšhetrstuhrim, jo usbudinatatas tas tapa. Tas, to winas redseja un šaoda un dširdeja, ar to Wirdschinija jau šen bij apradusi, wišs tas schim islutinatam, šmalšajam šabihwes dahmam bij kautkas reebigs, tšahumigs. Arween tšahat brauzot schinił apgabala litas it ka Tšhetrstuhrim buhtu weena weeniga leela, neskaibra, alu peemirtuse šaja, ar turu tas mullīgi apluhšotu gresno aissuhgu un šmalti gehtuščas

brauzejas, jaunās seeweetes. Gahdat par grimušo lauschu dšihwes ušlabošānu netais Rehmondas labatās šchiras laudim nebij bijis mihlatais preešchmets, ar to tee buhtu nodarbojuschēes. Warbuht šchi bij pirmā reise, šchahdi abām lauschu šchiram šatitēes. Drihti ween jaunawas nomanija, ka tai weeta, tur winas gribeja apluhkot Tschetrstuhri, tās pašas sintahrigi tika apluhotas. Bailes un reebums pahrnehma winas.

„Braukšim atpakaļ. Deesgan redseju“, šazija jaunawa, kas sehdeja Wirdschinijai blatus. Pašchulait wini bij no braukuschī pret šahdu eedaudsinatu dšertuwi un špehlu elli. Cēla bij šchaura un ejas gar eelas malam pilnas lauschu. Peepešchi no dšertuwes pa durwim ahra štreipuloja jauna seeweete. Samā dšehrumā wina dšeedaja šaraustiti, šchukstēdama, wahrdu pa wahrdam — likās ka wina pa dālai apsinajās šawu šchamigo stahwofli — „Rahds esmu, naw man labuma.“ Aisjuhgam dodotees dšertuwei garam wina pawehrja šawas gurdās azis uš aisjughu un pazehla galwu tā, ka Wirdschinija špehja eestatitees winas seja. Ta bij ta pate jaunā seeweete, kas winā wafarā šchukstēdama bij lozījufi šawus zelus blatus Wirdschinijai un par kuru Wirdschinija bij luhgufi Deewu.

„Beeturat!“ ušsauza Wirdschinija šakustēdamās brauzejam, kas raudsijās apfahrt. Aisjuhgs apstahjās. Rahkoshā azumiršt Wirdschinija bij islahpufi no rateem, peegahjufi pee nelaimigās un šatwehrufe winas rofu.

„Lorin!“ wina šazija un tad kluseja. Nelaimigā raudsijās Wirdschinijas seja un uš winas sejas šahla parahditees isbailes. Aisjuhga sehdetajas nesinaja to darit, winas nespehja no brihnumeem ween atschilgtees. Dšertuwneeks bij isnahzis un nostahjees dšertuwes durwis. Rokas bilschu šabatās šabahsis, wiņsch tur stahweja un štatijās. Tschetrstuhris ar neslehtu brihnischanos noraudsijās no šaweem logeem, eelu netihram ejam un dšertuwu durwim uš abām seeweetēm. Pawasaras šposchā šaulite islehma šawu gaismu pahrscho škatu. Dašchas parka musikas škanas tika no mehja nestas pahri uš Tschetrstuhri. Konzerts bij eesahzees. Rehmondas labatās šchiras laudis pilsehtas galwenās eelās atkal ušahla šawu šmalfo ispreezas un bagatneeku dšihwi.

VI.

„Es esmu nahzis, zilwetu šawest eenaibā ar wina tehnu un meitu ar winas mahiti un webekli ar winas wihra mahiti. Un zilweta eenaibneeki buhs wina pašā mahjas laudis.“

Tad nu Deewam dšenatees pašā tā mihli behrni un štaigajeet eesich mihlestibas, ka ari Kristus muhs ir mihlejis.“

Tad Wirdschinija islehma no rateem un dewās pee Lorines, tad winai nebij netahdu noteiktu domu, to wina daris, waj ari šahdas šetas buhs winas darbam. Wina tika redseja zilweta behrnu, kas bij baudijis labatu dšihwes preeku, atkal šlihdam atpakaļ wina wezā šawu un nahwes elli. Un pirms wina bij aisslahruse peedsehruschās jaunawas rofu, wina nodarbinaja tika weens jautajeens: „Kogā Jēsus daritu?“ Šchis jautajeens bij tapis winai un daudš ziteem par dšihwes pašāchu. Wirdschinija raudsijās

ap šewi, stahwedama zeeschi pee Lorines. Ahtri ween wina nostahrtā šawa stahwofla nopeetnibu. Wiņu pirms wina ruhpejās par šawām beedrenem ratos.

„Brauzat! Regaidat mani! Aiswedischu šawu draudseni mahjās“, wina šazija deesgan meerigi.

Jaunawai ar šarkano silda šaulesšargu wahrds „draudse“, to Wirdschinija bij isleikufi, bij atkal jaunš brihnumu preešchmets. Wina neteiza neko. Winas beedrenes bij gluschī waj beš walodas.

„Brauzat! Newaru jums braukt lihds“, Wirdschinija šazija.

Brauzejs peewilka groschus. Sirgi eesahla lehnām wilkt. Weena no jaunawam isleezās drusku no rateem un šazija: „Waj mehš newaretu . . . tas ir . . . waj mehš tew newaretu palihdsēt? Waj mehš newaretu . . .“

„Nē, nē!“ noteiza Wirdschinija. „Juhš man neko newarat palihdsēt.“

Gresnee rati aisripoja. Wirdschinija bij weena ar šawu apšargajamo.

Wina luhkojās wisapfahrt. Uš daudš sejam lauschu barā bij redšama lihdszeetiba. Ne wiši wini bij breešmigi un nezilwezigi. Šwehtais Gars jau labu dālu Tschetrstuhra bij šawaldijis.

„Kur wina dšihwo?“ Wirdschinija prašija.

Neweens neatbildeja. Wehlat par scho kluseschānu pahrdomajot, Wirdschinija pabrihnijās par to šmalšuhribu, šahdu pat pilsehtas galwenās eelās neš waj atrastu, to Tschetrstuhris ar šawu behdigo kluseschānu bij parahdijis. Pirmo reis winai eeschahwās prahtā, ka šchāi nemirstigai buhtnei, kas tā šadragats fugis bij ismests uš šchis semischās elles krašta, to šauz par dšertuwi, jau nebij neweenas weetinas, to ta waretu šaukt par šawu mahju waj dšihwofli. Peepešchi nelaimigā seeweete rahwās ar šahdu šparu no Wirdschinijas projām, ka ta wina tik nepagahja. „Neaisškarat mani! Šaischat mani! Šaischat man eet uš elli! Tur es peederu! Wells jau gaida mani. Redsat wina!“ kleešja wina aissmahuschā balši. Tad wina pagreesās, issteepa rofu un ar trihzošchu pirstu rahdija uš dšertuwneeku. Lauschu bars šmehjās. Wirdschinija peegahja tai un aplika ap wina rofu.

„Lorin, wina šazija noteikti, „nahz man lihds. Tu nepeederi ellei. Tu peederi Jēsum un Wiņsch grib glahbt šewi. Nahz!“

Lorinei peepešchi šahla birt ašaras. Wina tika pa dālai bij atschirgufe no šawa dšehruma, eeraugot šew par pahrschteigumu Wirdschiniju.

Wirdschinija raudsijās atkal apfahrt. „Kur dšihwo Grehja lungs“, wina prašija. Wina šinaja, ka ewangelists bij šaut tur nonomajis šew dšihwofli telts tuwumā. Tuhlin winai wairaki pašazija zetu. „Nahz, Lorin, es šewi nowedischu pee Grehja lundses“, wina šazija, wehl weenmehrturedama grihlojošcho, trihzošcho radijumu, kas wehl arween waideja un šchukstēja, un kas tagad tik zeeti peekehrās Wirdschinijai, zif šoti wina agrat bij puhlejuses tikt no tās wafā.

T
dšihwo
Tschetrst
nopeetn
la ween
ruhpejās
tem, k
foshch
Lorini
reisās,
tad arm
tad Lo
dahmas
I
šwanija
ka Gre
šhot p
I
domaju
ari gal
buhš i
durwin
pateesi
newari
brihtin
kas tik
winai
Rapeh
nabago
wihndā
mahjā
šlimni
dšhini
weelan
bij lo
tahdā
tas ja
daritu
Wirdsch
dšhini
Brauk
eelās
najum
dšhin
šchān
eesehd
eelsch
noseh
Wirdsch
dālai
dšihw
No g

Tā viņas abas šoloja pa Tšetrstuhri uš ewangelista dšihwolli. Štats atstahja uš Tšetrstuhri nopeetnu eespaidu. Tšetrstuhris nekad neko daudš nelikās finis, nekad netapa nopeetns, kad bij peedsehrees, bet šchoreis bij zitadi. Tas, ka weena no Rehmondas wišgresnaki gehrbuščām jaunawam ruhpejās par weenu no Tšetrstuhra išdaudšinatām seeweetem, kura peedsehrufi streipuloja pa eelu, tatschu bij peeteefoššs eemešls brihnitees un ari wairat waj masat eewehtrot Lorini pašču un pahrdomat par to. Kad Lorine zitās reisās, lihds nesamanai peedsehrufes, streipuloja pa eelu, tad arween Tšetrstuhris smehjās un soboja to; bet tagad, kad Lorine grihlojās uš preelšču jaunās, labako šchiru dahmas apšardšibā, leeta pawisam bij zitada.

Viņas aissneedša Grehja dšihwolli. Wirdschiniija peeswanija. Seeweete, kas isnahza Wirdschiniijai preti, šazija, ka Grehja kungs ar šawu kundsi esot isgahjušchi un nebuššhot preelšch šescheem mahjā.

Wirdschiniija, wedot Lorini šchurpu, nebij wairat neko domajuši, ka luhgt Grehju, paturet Lorini pee šewis, waj ari gahdat tai zitur drošču uštureščanās weetu, lihds ta buhs iigulejuši dšehrumu. Tagad ta stašweja pee dšihwolli durwim, kad seeweete, ar ko bij runajuši, bij projam, pateefi nesinadama, ko darit. Lorine šalima uš trepu pašahpem newarigi un aplahja seju rokām. Wirdschiniija noraudšijās brihtiau uš noschehlojamo stahwu. Wina pamodās juhtas, kas tīt tīto neiswehtās par reebjumu pret Lorini. Weidsot winai eenahza prahtā domas, ko ta nespēja isflihdinat. Rapehž Lorine newareja eet winai lihdsi? Rapehž šchis nabaga radijums, kam nebij šawa pajumte, apšlihzišs degwihnā, newareja atrašt patweru Wirdschiniijas paščas mahjā? Rapehž winu wajadseja šuhtit pee šwescheem kahdā šlimnizā, waj labdaribas eestahde — nabagu mahjā? Wirdschiniija ari nemas nesinaja daudš ko par šchim patweras weetam. Rehmondā gan bij pahris šchahdu eestahschu, bet bij loti jashaubas, waj tās usnems kahdu tahdu ka Lorini tahdā stahwolli, kahda ta tagad. Bet tas jau ari nebij tas jautajeens, kas tagad nodarbinaja Wirdschiniiju. „Ko daritu Jēsus ar Lorini?“ tas bij tas jautajeens, ar ko Wirdschiniija nodarbojās un atbilde uš to bija ta, ka Wirdschiniija atkal aissstahra Lorini.

„Lorin, nahž! Tēw janahšt man lihds uš mahjam. Braukšim eelu dšellszela ratos, kuri jau stahw uš wina eelas stuhra.“

Lorine grihlobamās peezehlās. Par leelu atweegli-najumu Wirdschiniijai ta tagad nepretojās eet lihds. Wirdschiniija bij šagaidijuse pretosčanos, waj stuhrgalwigu leegščanos peezehtees. Viņas nonahza peeturasweeta un eesehdās ratos. Kati bij lauschu pilni, kas ari brauza uš eekšpilschetas pusi. Kad viņas bij eekahpusčas ratos un noschduščas, pahrejee brauzeji šawadi noraudšijās uš winām. Wirdschiniijai tas nebij dees zīt patihkami, tomehr pa leelakai daļai viņas domas kawejas pee štata, kas tai buhs japeedšihwo, šateefotees šchahdā stahwolli ar šawu wezmahmuļu. Ko gan šazis Behdšč kundse, kad ta eeraudšis Lorini?

Lorine bij gandrihš pilnigi škaidrā prahtā, bet nu to pahrnehma nejuhtiba un nespēhš. Wirdschiniijai wajadseja stipri turet viņas elkoni. Wairat reisās ta stipri šagrihlojās pret Wirdschiniiju un kad tās istahpa no rateem un bewās uš galwenām eelam, tad šakahrigu lauschu bars apstahjās un ilgi uš tām noraudšijās. Neraugotees uš šagaidamo nepatihkami šatihčanos ar wezmahmuļu, Wirdschiniija tomehr jutās atweeglota, kad wina kahpa pa šawa krahščnā nama pašahpem. Durwim aisswerotees un atrodotees ar šawu nabaga noschehlojamo zilwezes iswirtumu, kam nebij pajumte, viņas štaltās mahjas preelšchnamā, wina gluschi weenaldisgi šagaidija to, kas nu nahšs.

Behdšč kundse bij laštawā. Šdširduši Wirdschiniiju eenahkam, ta eenahza preelšchnamā. Wirdschiniija stahweja tur, atbalstidama Lorini, kas bej kahdas jehgas apluhšoja bagatigo, krahščno eekahrtojumu ap šewi.

„Wezmahmuļ,“ Wirdschiniija šazija bej wilzinasčanās un toti škaidri, „atwedu kahdu šawu draudšeni no Tšetrstuhra. Wina ir behdigā stahwolli un tai naw kur palikt. Laiziau winu apkopšču.“

Šbrihnijusēs Behdšč kundse pawehrša šawu štateenu no Wirdschiniijas uš Lorini. „Waj tu šaziji, ka šchi weena no tawām draudšenem?“, ta prasija wehši un nizinoschi. Tas eewainoja Wirdschiniiju wairat ne ka wišs zits, ko ta bij peedšihwojuse.

„Ja.“ Wirdschiniijas šewa tapa šahrtaka, bet ta atmi-nejās pantinu, ko Grehjs nesen bij leetojis kahdā šawā špredikt: „Muitineeku un grehzineeku draugs“. Drošči ween Jēsus buhtu darijis to, ka wina darija.

„Waj tu fini, kas šchi par seeweeti?“ jautaja Behdšč kundse dušmigi pašlūšā balst, peenahkdama Wirdschiniijai tuwaki.

„Sinu toti labi. Wina ir istumla no šadsihwes. Tēw naw jashata man tas, wezmahmuļ. Sinu to pat labaki ne ka tu. Šchimbrihščam wina ir peedsehrufe, bet ari wina ir Deewa behrns. Šmu redsejuši winu uš zeķeem noschehlojam šawus grehtus un esmu redsejuši, ka elle issteepj šawus breešmigos nagus atkal pehž viņas; bet zaur Kristus šchehlstibu es juhtu ka tas masatais, ko waru darit, ir glahbt winu tahdu no šamattasčanās. „Wezmahmuļ, mehš šauzamees fristigee. Šche ir nabaga pašudis zilweku behrns, bej mahjas, šteigdamees projam muhščigā pašuščanā. Mums ir wairat ne ka mums wajaga. Atwedu winu šche šchurp un patureschu šche.“

Behdšč kundse raudšijās dušmigi Wirdschiniijā un wihtija duhres. Wišs tas, ko Wirdschiniija darija, bij taišni preti viņas šadsihwes ušštateem un isturesčanai. Ka gan lai tās aprindās, ar kurām viņas šagahjās, attaišnotu šchahdu draudseščanos ar eelas seeweeti? Ko gan atnesis Wirdschiniijas isturesčanās gimenei; ko gan teišs viņas šahrtas laudis, kas turigi un kam stahwollišs, kas noteiz šadsihwi un ko lai gan wehl teiz par wišām zitām atteezibam? Behdšč kundsei šabeedribas špreedums nosihmeja wairat ne ka draudse, waj zita kahda eestahde. Ta bij

wara, ko jabihstas un tam jaklausā. Pasaudet sabēdribas labprahribu bij saudejums, ko ta bijas wairak ne ka zitu ko, atstaitot tīf winas bagatibas saudejumu.

Ar pazeltu galwu, stalti un druhmu fāteenu tur nu Bēhdsch kundse stahweja un noraudsijās uš Wīrdschiniju, apsiniga un pilnigi gatawa uš zihnu Wīrdschinija aplika rolu ap Lorini un meerigi raudsijās wezmahmulai seja.

„Tu to nedariš, Wīrdschinij. Tu jau wari wīnu ūhtit nabadšigo seewešchu eestahdē. Mehš waram aismāst wīfus iisewumus. Mehš newaram buht, muhsu labās flawas deht, schahdas seeweetes ušneheji un fargi.“

„Wezmahmul, newehletos darit kaut ko, kas tew nepatītu, bet schonakt es paturešchu Lorini sche un ilgafi, ja to atradišchu par labako.“

„Tad atbildeš par tam sefam! Nepalīšchu weenā namā ar —“ Bēhdsch kundse pasauđeja pašsawaldīšchanos. Wīrdschinija wīnu pahrtirauza, pirms ta paspehja īsteit nahkošcho wahrdu.

„Wezmahmul, schis namš ir mans. Wīnā ir weetas tew un man tīf ilgi, kamehr tu sche gribi palīft. Bet schaja leetā es rihkošchos tā, ka pilnam esmu pahrlēzinata, Jēsus buhtu rihkojēes manā weetā. Panēšchu wīnu, ko sabēdriba teitš, waj daris. Sabēdriba naw mans Deews. Atteezotees uš scho nabaga, pasubušcho dwehšeli sabēdribas spreedumani preefšch manis naw nelahdas wehrtibas.“

„Tad es nepaleeku sche,“ jazija Bēhdsch kundse. Wīna ahtri apgreesās un aīsgahja lihds preefšchnama otram galam. Tad wīna nahza atpakal un jazija ūwinīgā balst, kas atklahja wīnas wisleelako ušbudinajumu: „Tu wareš arween atminētees, ka efi īdšīnušī sawu wezmahmulu no sawa nama peedsehruschas seeweetes deht.“ Tad nenogaidījuše Wīrdschinijas atbildi, wīna apgreesās un kahpa pa trepem otrā stahwā.

Wīrdschinija pasauza kalponi un Lorine drihš bij apgahdata. Wīna atradās behdigā stahwofki. Šhsajā laizina, kamehr Wīrdschinija ar wezmahmulu runaja, wīna bij tīf zeeshi apkampusi Wīrdschinijas rolu, ka ta bij tīf uš eewainota no nelaimīgās pīrksteem.

Wīrdschinija nesinaja, waj wezmahmula aīsees no wīnas mahjas, waj ne. Wezmahmulai pašchai bij bagatigi lihdsēkti dšihwei; wīna bij pilnigi wesela un spīrgta un spehjiga, pate jēwi apgahdat. Wīnai bij brahli un mahsas, kas dšihwoja deenwidos. Katru gadu ta daschas nedelas pawadija pee wīneem. Tā tad par wezmahmulas turpmako dšihwi un labklahšchanos Wīrdschinijai nebij ne masako behdu, tomehr tās šarunas to loti šahpinaja. Pahrdomajot wīnu to, esot weenai sawā īstabā, pirms eeshanas lejā pee tehjas, wīna neatrada ne masako eemeslu, jēw pahrmest. „Ko daritu Jēsus?“ Ne masako schaubu nebij Wīrdschinijai, ka ta nebuhtu darijušī pareisi. Ja wīna buhtu darijušī fluhdu, tad ta buhtu spreeduma fluhda — wīna buhtu aplam šapratusi — ne fluhda, kas waretu zeltees no netaiņas fīrds. Swanam atstānot un aīzinot uš tehju, wīna gahja lejup. Wezmahmula neeradās pee galda. Wīrdschinija

ušhūhtija ūlaini augšchup. Tas atnahza atpakal, wehstidams, ka Bēhdsch kundses wīnas īstabā neesot. Daschas minutes wehlat eenahza Rolins. Tas teiza, ka wezmahmula esot aīšbraukusi ar wafara wīlzeenu uš deenwīdeem. Wīnsch esot bijis stanziā, atwaditees no dascheem draugeem un esot wezmahmulu nejauschi fastapis, ahra nahlot. Wīna esot tam jazijuse aīzēlošchanas eemeslus.

Wīrdschinija un Rolins sehdeja pee galda, weens otram preti, nopeetnām, behdigām sejam.

„Rolīn,“ jazija Wīrdschinija — un gandrīhs pīrmo reisi pehz wīna atgreeshanas ta apsinajās, zīf leela nosihme wīnas brahla dšihwes pahrmānai ari preefšch wīnas. „Waj tu mani smahdē? Waj esmu darijušī nepareisi?“

„Nē, mahšīn, nedomaju, ka efi nepareisi darijušī. Šahpigi gan tas loti preefšch mums. Bet ja tu domā, ka schim nabaga radijumam sawas droshibas un glahbšchanas deht wajaga sawas peršonīgās gahdibas, tad tu nemas ziadi newareji darit. Ak, Wīrdschinij, domā ka mehš wīfus schos gadus esam pašchmīhlīgi preezajuschēes muhsu stāistajā namā un īleetojušchi wīfas ehrtibas un trahschnumu, aīsmīršdami lauschu baru, lihdsīgu schai seeweetei! Pateesi, Jēsus buhtu darijis muhsu weetā to, ko tu dariji!“ Tā Rolins preezināja Wīrdschiniju un apspreedās ar wīnu tajā wafarā. Neweena no wīšām bīhnišchkām pahrmānam, ko Wīrdschinija lihds schim zaur sawu leelo solijumu bij peedšihwojušī, neatstahja tīf warenu eespaīdu uš Wīrdschiniju, ka domas par Rolina pahrmānu dšihwē. Pateesi, schis wīhrs bij tapis jauns radijums eefšch Krīstus. Kas bijis, tas bij pagahjis. Redsi wīš eefšch wīna bij tapis jauns!

Uš Wīrdschinijas aīzinajumu Dr. Wests atnahza wīnā wafarā un darija, kas nu bij eespehjamš preefšch nelaimīgās. Wīna bij dšehrušī waj lihds dšeršchanas trakumam. Tas labakais, ko tagad wareja preefšch wīnas darit, bij meeriga kopschana, ruhpiiga ušfatišchanās un peršonīga mīhleštiba. Tā nu Lorine guleja stāistā īstabā, kur karajās stāista glešna pahr gultu pee seenas, tehlodama Jēsu stāigajam pa juhčas wīrsu. Scho glešnu nu Lorine pastahwīgi apluhkoja un ar katru deenu wairak un wairak šahka šaprast glešnas pašlehpto nosihmi. Tā pašchai nesinot wīna tīka nesta glahbšchanas ostā. Wīrdschinija jūtās tuwafi tam Rungam ne ka jēbkad agrak, wīnas fīrdij tā fīlti pūktot preefšch schi zīlwēka behrna, kas ka bojā gahjis kugis no šadsihwes wīkneem bij īmests pee wīnas kahjam.

Pa to laītu Tschetrstuhris gaidīja ar sewīschku ilgošchanos wehleschanu īsnahkumu. Grehš ar sawu seewu raudaja par noschēhlojameem radijumeem, kas zīhnidamees ar sawu apkahrtņi, kura tos kahrdināja, beeschi ween pagura un it ka Lorine nolaida nespehkā rotas gar šahneem un kahwās atkal nestees agrakā schaušmīgā bešībent.

Bēhšapulze pīrmā bānizā tagad tīka pastahwīgi notureta. Šwehdeenā pehz pīrmās wehleschanu šapulzes Indrīkim Mašwelam bānizās šahnu telpā eeejot, wīnsch tīka apšweīzinats ar tahdu šajuhmu, ka wīnsch pīrmā bīhdi šahka waj schaubitees, waj apšweīzinajums pateesi. Wīnsch

atkal eewehroja, ka sapulzē nebij Dschespera Tschehsa. Ziti wisi bij un līkās ka tee buhtu zeeschi saistiti kopā ar kopigas draudfibas saiti, kas prasīja un baudīja abpusīgu ustizeschanos. Wisi juta, ka Jēsus gars gribēja, lai zits zitam pateiktu pilnīgi atklāsti, bīhwi sawus peedfihwojumus. Tā Edwardam Normanim līkās tihri dabīgi, atstahstīt samēem beedreem šcheit sawus peedfihwojumus ar sawu awisi.

„Deeja ir, ka es pehdejās trijās nedelās esmu saudejis labu teesu naudas. Newaru noteikt, zif. Katru deenu pasaudejū daudf sawu lasitaju.“

„Kahdus eemešlus ta laudis teiz, kad tee jums pašino, lai nesuhtot teem wairs awisi?“ jautaja Matšwels. Wisi tapa usmanīgi.

„Gemešli ir loti daschadi. Weeni teiz, ka gribot laistrakstu, kura wīšas jaunatās šinas, tas ir noseegumu fihtee attehlojumi, šinojumi tā par peemehru sazihsstes zihnas, šadfihwes newehlamee trofichnainee notikumui un breejmu darbi daschnedaschadi. Daschi nem launā, ka neisodot wairs šwehtdeenās isdewumu. Zaur to esmu pasaudejis šimteem lasitaju, kaut gan ari daudsus awises ilgadigos lasitajus esmu apmeerinajis, dodot šewiškā šestdeenās isdewumā pat wairak ne tā agrak šwehtdeenās isdewumā. Wisleelakee saudejumi man zehlschēes zaur šludinajumu nedoschanu manai awisei un no tām atteezibam, kahdas man pret politisheem jautajumeem. Manu usstatu dehl par politiku esmu pateesibā saudejis wismairak. Deelakā dala manas awises lasitaju ir pahrak partejiski. Man atklāsti jaatsihstas, ka, ja turpinu strahdat pehz ta plahna, pehz kura pilnam tizu, Jēsus buhtu strahdajis, atteezotees us politiku un wīnas pahrspreeschanu, štatotees no bespartejisķa un tikumiskā stahwoķa, tad „Deenas Lapa“ nespehs šamafat isdoschanas isdewumus — atskaitot tikai weenu gadijumu Rehmondā —“

Normanis bīhtinu pahrtanza stahstischanu. Istabā bij dīfisch klujums. Sewiškī Wīrdschinija līkās waldsinata. No wīnas sejas istaroja lihdsdaliba. Līkās it tā wīna domatu gluschi par to pašu, ko Normanis bij gribējis šazit.

„Tas weens gadijums ir — Rehmondas křistigee,“ turpinaja Normans. „Deenas Lapa“ ir pasaudejuse loti daudf lasitaju no tahdeem laudim, kas negrib křistigu deenasawisi, un no tahdeem, kuri grib, lai deenasawise buhtu tikai tahdi raksti, kas pakawetu laiku un buhtu patihkama palasitees — weenfahrschi apmeerinatu šellu šintahribu. Waj Rehmondā naw pateesu křistigo deesgan, kuri špehtu padalstīt tahdu laistrakstu, kahdu warbuht buhtu isdewis Jēsus? Šeb waj lauschu eeraschas ir tīf loti eesafnojušas, ka wīni neko zitu negrib lasīt tā tikai parasto, šam ka šinams pilnīgi křuhst křistigas un tikumiskās notrahšas un rakstura. Drihstu gan šchini šapulzē, šur man domu beedri, šazit, ka manos pahrejos weikaliskos šakaros, kas nesaištas ar manu awisi, man wajadseja pasaudēt leelu dahu manas mantas. Esmu leetojis to pašu mehraulļu par Jēsus warbuhtigo isturechanos šatikhē ar laudim, kas nerihkojas pehz šchis mehraulšas, un isnahkums bij — leelu naudas

sumu saudejums. Tā tā es esmu šapratis doto šolijumu, tad mums nebuhtu jautāt „Waj tas aismakšases?“ bet gan wīšam muhsu darischanam japamotojas us jautajeena „No daritu Jēsus?“ Rihtojotees pehz šchi pamatlikuma, esmu bijis špeesis, pasaudēt gandrīh wīšu to naudu, ko esmu isdewis preeksch sawa laistraksta. Naw wajadfigs atstahstīt šche fihkumus. Tā ir škaidra leeta pehz tām, kad esmu trihs nedelās pats ismehginajis, ka tagadejam weikaloschanas weidam pastahwot, loti daudf laudis pasaudetu mīlfigas šumas naudas, ja tee weenteefigi daritu, ko Jēsus wīnu weetā buhtu darījis. Runaju šche par sawu saudejumu, tapehz ka esmu pilnīgi pahrleezinats, ka ar laiku buhs panahkumi deenasawisei, kas teek wadita šem teem nosazijumeem, kuras nesen aprakstiju, un es biju nobomajis usupuret wīšu sawu mantu, lai tīfai beidsot eeguhtu panahkumus. Manos tagadejos apstahktos — ja Rehmondas křistigee, draudschu lozekli un tee, kas to šungu apleezina, Wīna mahzekli, nepabalsta awisi, gan pašchi wīnu parastidami un lasidami, gan dodot tai šludinajumus, tad newaru wairs tahlat isdot awisi ar lihdschinejo wīrseenu un raksturu.“

Wīrdschinijai bij weens jautajeens us luhpam. Wīna bij šelojuse Normana atstahstijumeem ar wisleelako usmanību. „Waj juhs domajat, ka křistigu deenas awisi wjadsetu pabalstīt ar tīf pat leelu sumu tā parasti teek pabalstītas křistigas augstskolas, lai atmakšatos?“

„Tas tāšini ir, ko domaju. Esmu isstrahdajis plahnu pehz kura špehtu „Deenas Lapa“ eewetot tīf pulku daudfpusīgu rakstu un tahdā noteiktā un pateesi walbsinoschā weidā, ka pilnam tīftu aispildīs robs, kas buhtu zehlees zaur nekřistigu rakstu newsemichanu awise. Bet mans plahns prasja daudf naudas. Esmu zeeschi pahrleezinajees, ka křistiga deenasawise, tahda kahda patīftu Jēsum, pildita ar raksteem, ko Wīnsch drukatu, ari naudas šinā špehtu pastahwet, ja tīf ta tīftu wadita pareisi. Bet preeksch tam wjadfigs daudf naudas, loti daudf naudas.“

„Šit daudf juhs domajat?“ prasīja Wīrdschinija meerīgi. Edwards Normans pastatījās zeeschi us Wīrdschiniju un šahrtums eesagās us azumirlli tam seja. Wīnam Wīrdschinijas nodoms eeschahwas prahtā. Wīnsch wīnu pašina jau tā masu meiteni, kad ta bij nahkusi šwehtdeenasškolā, un wīnam bij bijis zeeschs, mīhstch weikalists šakars ar wīnas tehnu.

„Nu, pušmīljonu dahleru wāretu loti labi isleetot tahdā pilšehtā tā Rehmonda preeksch tahdas awises, kahdu mehš plahnojām,“ wīnsch atteiza. Un wīna balis drusku trihgeja. Edwards Normana noruhdītā seja, ar sawu štingro šateenu, usleesmoju špilgti, bet nenoleedsami křistīgi, nomantot, ka wīna lolotee leele noboni peepildisees awiischneezibas pašaulē.

„Tad“, šazīja Wīrdschinija, runadama tahdā balstīt tā wīnas domas buhtu pilnīgi pahrdomatas, „kad esmu gatawa, dot mīnēto naudas sumu preeksch awises, šaprotams ar to nosazijumu, ka awise teek turpinata tā tā ta eesahkta.

"Baldeews Deewam!" issauzās Indriķis Matšwels
palluši. Edwarda Normana seja bij bahla. Pahrejee rau-
dsijas uš Wirschiniju. Winai wehl bij to šazit.

(Turpmat wehl.)

Upšfats.

Kareiva wehstule. Loti preezajos, usgahjis „Aristiga Wehstnefča“ 5 num. wehstulneefā par kareiwu mīšioni peeminetu šahdu wahrdu un ihpašči par to, ka dširdeju, ka Zuhš labprahť interesejatees finat par kareiwu dšihwi un ihpašči wehl par šatra peršonigu dšihwi. Lai gan deefgan šawabi ir apraštit šwešcheem, nepašihštameem žilwekeem šawas juhtas un dšihwi, bet ša es uš to neteeku špeests, tad no širds wehlos parunat wahrdu ar teem, šas wehlas eefkatitees žif nežiš muhšu dšihwē. No širds preezajos par šam mihšam širdim, šas neašmirst šawus brahšus, šuri žaur Deewa prahtu un lištena waru at-šchirti no šaweem mihštem un ir tahlā šwešchumā šarp šaudim, šur šoti weegli war nešpehžigi, wahji šarotaji tišt pahrwareti un parauti uš wišadeem šauneem darbeem. Daudš reis ir šoti gruhti šarot pret wišam šahrdinašchanam, šas ušbruhš. Sinams, beš Kristus nešpehjam, bet žaur Wiņu mehs wišu špehjam ušwaret. Bet žif daudš muhšu jauneku, šas wehl naw wišai špehžigi eefch Kristus. Žif žaur šchahdu atšchirti dšihwi šaudejušči garigo dšihwibu, dedšibu un energiju, to tiš pilnigi šaprašt war tahdi, šas ir tamlihdšigos gadijumos tišušči atšchirti un pahrbauditi. Tadehš es domaju, ša wišu labakais ir šas, šo muhšu draugi un peederigee war darit preešč mums, ja wiņi peefuhta mums šareiwem šristigus un derigus rakstus un aišluhš par mums to Šungu Žesu. — „Kristigu Wehstnefi“ es šanemu no šawas mahšas, šura man peefuhtija no Dmšlas pilšehtas. Šemu teem wišeem pašihštameem un nepašihštameem šoti pateizigs, šas mani neašmirst wišu šcho laišu, šamehr deenu Tahlos Austrumos, apgahdat ar šristigee rakšteem, šuri muhšu šchajā dšihwē ir weenigee draugi un waditaji uš pateefigo žeku. It ihpašči šemu jo širšnigi pateizigs mahžitajam W. Žetleram, šas šaut gan man naw waigā pašihštams, bet tomehr atšuhšija leelu pulšu traktatus, ari „Awotu“, šurus mehs šanehmam ar leelu preešu ar šaweem beedreem, ša ari žentos tos išplatit, žif waredams šawu beedru šarpa. Žagad ari šanemu weenu šreewu šurnalu „Христианинъ“. Tomehr mana wišpahrigā garigā dšihwe ir šoti neapškaušchama. Atrodos mašā štanžijā „Čcho“ Mandschurijā, un weens pats. Dšišžeta šargu weetas ir išmehtatas pa Mandschurijas dšišžeta liniju. Weenā šemu es. Šamehr atrodos šche Mandschurijā, mani naw šche apmešlejušči neweens garibšneefs, ne Euteru, nedš Baptistu. — Naw jau ari eefpehšams apmešlet, jo rotā atrodas tišai šahdi 2 — 3 šatweešči. Tadehš mehs šche newaram dabut dširdet nešahdus pamahžičanas wahrduš, ša tiš weenigi no dšimtenes no šaweem draugeem un labdateem, šuri mums apmešle ar šawam wehstulem un išfuhta mums

šahdu pamahžiču awiši. Tahda ir mana garigā dšihwe. Bet es nešchabos, ša maneem žiteem šara beedreem ir daudš neapškaušchama gariga dšihwe nešā man. Ša-žigā šinā muhšu šalbatu dšihwe jau ir wišpahř pašihštama. Šs atrodos mušikantu šomandā. Mahžibu naw pahřat daudš un gruhtu, bet dšihwe ir wišpahř šoti nemeeriga, beechi braukajot un špehlejot. Wišu šawu šwabadu laišu išeetoju mahžibams 4 audšekus — bahreničus, šas ir peenemti par mahžekem mušikantu šomandā un uš šureem mani eeweheja par wežato un audšinataju. Deefgan atbildigs darbs. Wiša wiņu nahšotne atšarajas no wiņu audšinašchanas. Šemu maš peedšihwojis, ir deefgan gruht. Ari wiņi žaur nelabwehligem apštahštem ir jau daudš šaudejušči no šawas behrnibas newainibas un mihleštibas. Ja, beš mahšes mihleštibas augušči! Ženšchos, žif waredams, tos mahžit par wišu wairat mihlet žits žitu un Deewu, šas wineem ari truhšt un šuršč ir augštakais baušlis. Šarp wineem ari ir weens Šihneets, šuru mahžu šašit, rakštit un Deewu pašihť. Bet waj šinat, preeš redšet, žif peemihšigs šehns, pašlaušigs un par wišu wairat šoti dewigs. Pat mašako neezinu grib ar mani uš pušem dalit. Mahžibas ar daudš labat mahžas ne ša Šreewu puikas. Sinams, ir jau ar šahdi eedšimti „ištikti“ šurus ir gruhti atradinat, bet tomehr waru preezatees, ša wiņi wiši mani mihlē un ari pašlauša. Žihdi šchim waru šazit: mihleštiba ar mihleštibu atmašajas! Bet es wehl atšahrtoju, ša ir šoti gruhti audšet rakšturigus žilwekus šarp šaldateem, šur teef runats un darits wišadas neleetibas. Bet žerešču, ša Deews puhles atmašās un tos pašargās no šauna.

Žehšu Noteiktu Šristigu Žannibas Pulžinšč šwinēs 2. novembri, pulšt. 4 pehžp. šawus treščos gada šwehtus. Žaipni teef eeluhgti wiši eefch Kristus šaistitee. Šas wehletos šwehtus šuplinat ar šawu šahtbuhtni, teef luhgti to jau eepreešč pašinot uš adreši — Žehšis, Šigas eelā 34, B. Šlawinam. Ša mums šino pulžina preeščneefs.

Wehstulneefs.

Žakaru Šarlim. „Šristigs Wehstnefis“ 1906. un 07. g. gahjumi wehl dabušami, 1908. ne, ir wišs išgahjis jau žagad abonenteem. Beš nošču peelišuma, bet ar „Š. Š.“ 1906. g. mašā 50 šap., 07. 75 šap. ar peef. Buhtum Žums jau išfuhtijušči, bet nebijat ušdewušči adreši.

Kareiwu pašchulait dodas šawa deeneštā. Žuhšam šareiwus pašchus, ša ari jauneešču beedribas, no šuru wišus išeet šareiwu, mums ušdot adrešes, išfuhtišim teem pehž eefpehšas šristigus rakstus un garigus laištakšus.

Žerh. Šlawinam. Pateizos par eeluhgumu, bet newaru šchoreiš išpildit. Širšnigi šweizinu wišus šwehtos!

Redaktors-išdewejs P. Lauberts.

Adwofats J. Buchholzs,

runajams

Šigā, Šeelajā Šewas eelā Nr. 28, Šigas Šrahšchanas nn
Atšošchanas Beedribas telšās no pulštēn 9 — 3 deend.